

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Szilágyi György
Telefon 46. — Telefon 46.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

A vidéki sajtó erőssége.

A nagy misszióhoz melyet a vidéki sajtó teljesít, kétségtelenül nem csak erkölcsi integritás és hivatottság, hanem anyagi eszközök is kellenek. A lap sem élhet meg a levegőből. A sajtó ellenségei ezt az elemi igazságot forgatják ki a valójából akkor, midőn a lapok üzleteit rágalmazzák, de a sajtó általánosságban becsületesebb és természetesen erősebb mint az ő ellenségei, akiknek rendszerint elintézetlen ügyeik vannak a nagy nyilvánossággal. E rágalmak dacára bizvást állíthatjuk, hogy mocsoktalanul áll a vidéki sajtó és bátor szókimondással teljesíti hivatását. De lehetne a vidéki sajtó sokkalta tartalmasabb és tisztesebb, ilyen erőssé nem válhatott volna a kiadóhivatali jövedelmezőség nélkül, annál is inkább, mert éppenséggel nem fogható rá a magyar közönségre, hogy valami tulságos irodalom kedvelő lenne. Ami lehetővé tette azt hogy a vidéken annyi lap támadjon és tisztességesen meg is tudjon élni: az a hirdetés. Daczára annak, hogy hazánk a reklamázs tekintetében, messze mögötte

áll a nyugati kulturállamoknak, még is annyira belevette magát a kereskedelmi és iparos világ köztudatába, annyira lélkülözhetlenné lett a közgazdasági életben hogy a hirdetés az ujságok fő jövedelmei forrásává vált. Hirdetésből él ma már a legkisebb lap is. E sajtót fentartó hirdetéseknek nagy részét az ország legnagyobb hirdetési irodája budapestben az általános Tudósító adja föl a lapoknak és most, midőn ez a vállalat 10 éves jubileumát üli, bizvást együtt jubilálhat Leopold Gyulával, a hirdetési-vállalat szerkesztő tulajdonosával s vidéki sajtó is, mert ennek a vállalatnak óriási érdemei vannak abban az irányban, hogy ily nagygyá és erőssé tudott lenni a vidéki sajtó.

Érdeemes tehát ez egyszer a magunk dolgáról is írni mert tény az, hogy az Általános Tudósító jubileuma sok tekintetben közel összefüggésben van a vidéki sajtó 10 év óta tapasztalt hatalmas felendülésének.

Tíz éves múlt áll az Általános Tudósító és hirdetési osztálya mögött, tíz munkában és törekvésben gazdag esztendő, amely-

nek folyamán nemcsak az ujságok és a kiadók, hanem az egész ország közönsége is megismerkedett ezzel a vállalattal Ugy az Általános Tudósító, mint annak hirdetési osztálya az uttörő fárasztó munkáját végezte, mert új talajon, új magot hintett el, amely immáron szép termést eredményez. Új szellemet, új anyagi erőt vitt bele az Általános Tudósító előbb a vidéki azután a magyar sajtóba és ma, tíz év után nyugodt lelkiismerettel mondhatja Leopold Gyula, a vállalat tulajdonosa, hogy nemcsak a maga számára ért el eredményt az ő agilis munkásságával, de a legnagyobb eredményt az egész magyar sajtó számára érte el. Az Általános Tudósító és annak hirdetési osztálya nem jellemezhető a rideg magánvállalkozás szempontjából, mert közérdekű vállalat a Leopold Gyuláé, missziót teljesít; igazolja ezt az egész magyar sajtó, igazolják a jubileum alkalmából kiadott katalógusba hivatott szakemberek által írt közlemények, melyek hűséges kritikái a vállalatnak.

Tíz év előtt midőn Leopold vállalatát megalapította, nehéz dolog volt a hirdetőközönséget

TÁRCA.

Az özvegy.

— A „Barcs és Vidéke“ eredeti tárcája. —

Egy főszolgabíró barátomat látogattam meg a vidéken. Két napig mászkáltam vele a nagy vidéki városban. Már a második napon úgy kifogytunk a látni valókból, hogy vendéglátó barátom végső kétségbeesésben a temetőt proponálta megnézni.

Csaknem két óra hosszat töltöttünk a nagy kálomista temetőben, s betűzgettük a fejfák síríratait a szelid ákácok és szomorufüzek alatt.

Mindenki tapasztalhatta, hogy a temetőben a sablon is leköti a figyelmet. Az enyészet misztikuma különös izgalmat esíhol ki a lélekből. Minden, jelentéktelen ség szembeötlik, s leköti a figyelmet. Az ember olvassa például: „Mihályi Sáríka meghalt huszonkétéves korában.“ Egyszerre mély, őszinte sajnálkozás fogja el a lelket. Szegény Mihályi Sáríka, miért

kellett neki a hajadóni virágjában meghalni? Szépnek, virulóknak képzeljük, kit a halálalattomosan, oroszva ragadott el... Valószínű, hogy vőlegénye is volt. Bizonyosra vesszük. Pedig soha hírét se hallottuk Mihályi Sáríkanak, még kevésbbé vőlegényének.

Viszont nyomban megnyugvást érezzünk, mihelyt olvassuk, hogy egyik-másik néhai polgártársunk nyolevanöt-nyolevanhat évet élt. Mintha az a magas évszám az őcska sírkövön, tőlünk távolabb tolná a véget.

A főszolgabíró elmondott néhány szomorú családi történetet, melyeknek emlékét a sírkövek felirata elevenítette meg emlékeiben. Elvégre minden tragédia ott van elkönyvelve.

Körülbelül a legszűbb helyen, a temető közepén (mert a temetőben épp úgy grasszál a rang, mint az életben) magas, ragyogóan fehér márványobeliszke emelkedett. Kérkedően követelte a figyelmet. Mintha csak azt mondta volna: tőlem ilyen is telik....

A márvány obeliszken a következő felirat volt tömör arany betűkkel: Véghes Katalin.

Semmi egyéb. Megbámultam. A főszolgabíró mosolyogva jegyezte meg:

— Szép sírkő, ugy-e?

— Érdekes, — mondottam, — de ki az a Véghes Katalin? Mikor halt meg?

— Ohó, — mondotta s főszolgabíró, — egyelőre eszeágában sínes meghalni. Él és mulat. Annyira, hogy holnap nála is ebédelünk.

— Véghes katalinnál? — kérdeztem esudálkozva, — hisz ugy tudom, valami gazdag bárónét emlegettél.

— No igen, özvegy Medeánszky Kázmérné bárónét, született Véghes Katalint.

Aztán elmondta hamarosan, hogy a báróné, noha tul van az ötvenen, életvidor s egészséges urissszony. A sírkövet azért állíattá fel életében, mert határozott óhajta, hogy itt temessék el. — Különködés, — magyarázta a derék főszolgabíró, — különben igen érdekes asszony. Hosszu

rávenni arra, hogy az addig a fővárosban alig észrevett vidéki lapoknak hirdetéseket adjanak. Fáradságot, munkát nem kímélt Leopold Gyula, hogy megértesse a nagy kereskedőkkel, gyárosokkal és a többi hirdetőkkel hogy a vidéki sajtónak is meg van a maga törzsközönsége, amelynek meghódítására érdemes a pénz hirdetéseibe befektetni. És amidőn Leopold egész egyéniségét latbevetette a hirdetőik kapacitálása végett: igaz ügyet szolgált. Mihamar meggyőződtek ugyanis a hirdetőik arról, hogy a vidéki lapokban való hirdetés. És attól a perctől fogva, hogy valamely hirdető meggyőződött erről az igazságról, hű kliense marad ugy Leopoldnak, mint a vidéki lapoknak. Mikor már kellő képpen bevezette Leopold a vidéki sajtót a hazai hirdető cégeknél új tereumokat keresett provinciális zsurnalistika számára. Ez az új tereum a külföld volt. Erintkezésbe lépett a külföldi hirdetőkkel, száz és száz levélben hívta fel a külföld nagy hirdetőinek figyelmét a magyar lapokra, évente nagy utazásokat tett Nyugateurópában és személyesen kereste fel mindazon cégeket melyeknek érdeke lehetett Magyarországon hirdetni. Ez a munkája nem volt eredménytelen. A külföld Leopold hirdetői irodája útján ma már óriási összegeket fizet magyar hirdetésekért.

E közben természetesen a fővárosi lapokkal is szoros nexusba lépett Leopold Gyula amire az iniciatívát azon üzletfeleitől kapta akik budapesti napilapokban is hirdetni akarnak.

Igy fejlődött, így lett nagygyvá az Altalános-tudósító és hirdetői osztálya Leopold Gyula mint modern üzletember, aki nemesak mint üzletet, hanem mint a közgazdasági élet egyik elsőrangú

tényezőjét becsüli a reklámot, nem elégedett meg azzal, hogy üzletet szerez és ad a lapoknak, hanem nagy súlyt helyezett arra is hogy annak a reklámnak meg is legyen az eredménye. Felismerte, hogy a reklám csak úgy lehet hatásos, ha az eredeti és ötletes, ha feltűnő és gyakori. Ezt az elvet hangoztatta folyton a hirdető felekkel szemben, és bizony ezt az elvet elfogadtatni nálunk, ahol a reklám nem régen oly idegenszerű fogalom volt, nehéz dolog volt. Ez csak azzal a fáradságot nem ismerő szorgalommal és azzal a talentumból fakadó leleményességgel volt elérhető amelylyel Leopold Gyula rendelkezik. Ma már hatalmasan kifejlődött ugy a termelők és kereskedők, mint az olvasóközönség körében a reklám okvetlen szükségességének tudata, tisztában van mindenki azzal, hogy a gőz, a villam s a találmányok korában sikert valamely produktummai csak úgy lehet elérni, ha arra rövid időn belül föl hívjuk a nagyközönség figyelmét.

Hajdanában évek, sőt évtizedek kellettek hozzá, míg valamely cikk népszerűvé lett, ma a sajtó és a Leopold-féle hirdetések révén néhány hét sőt néhány nap is elegendő a cél eléréséhez. Nagy cél ez, amelyet Magyarországon senki sem szolgált ennyi energiával és leleményességgel, mint Leopold Gyula.

A vidéki lapokra nézve korszakot alkotó alapítás az Altalános Tudósító hirdetői osztályának keretében megalakult vidéki lapok központi hirdetői osztálya, amelyhez nagyszámu vidéki lap tartozik.

Másik alapítása a Villamos vasúti reklám-társaság, amely a villamos köcsikat művészi kivitelű reklámtáblákkal szereli fel.

Leopold kiadásában jelenik meg a Hétfői hirmondó politikai hetilap továbbá a Nemzeti Sport az ország legjobban szerkesztett sportlapja.

Az Altalános Tudósító hirdetői osztályának és egyéb vállalatának jubileuma alkalmából meleg szeretettel köszöntik a sajtó munkásai Leopold Gyulát. A munkában eltöltött és nagy eredményeket produkált mult hitosítékát képezi a jövőnek és mi mindnyáján, akik ismerjük Leopold egyéniségét és tevékenységét, szívből kívánjuk neki, hogy még igen sokáig vezesse virágzó vállalatait.

Felhívás.

Az egész országban, különösen a nemzeti - kormány megalakulása óta a kunyhóktól — palotákig fokozott mértékben hódol nagyjai emlékének — Rikóczynek évszázadok óta külföldön pihent hamvait országos ünnep keretében hozták haza, a legkisebb község lakói ugy, mint a nagyváros népsége dícséretre méltó módon verseng, hogy a nemzet nagyjainak kultuszát fentartsa. Nagygyá csak azon nemzet fejlődhetik, amely nagyjai emlékét méltóan megbecsüli!

Kifejezhetné-e Bares lakossága méltóbban a nagyok iránti tiszteletét, mint hogy legnagyobb fiának a szabadság, testvériség és egyenlőség lánglelkű apostolának — Kossuth Lajosnak szobrot állít? — Hisz ezen eszmének félreérthetetlen emlékü hirdetője és mártirja vetette meg az ország és annak jobbagya szabadságának alapját.

Adozzunk emlékének, tisztelettel! Rójjuk le hálánkat! Öntessük ércebe nemes alakját, hogy az idők végtelenségéig hirdesse, hogy a szabaddá lett nép nem feledkezik meg jöteviről és a magasztos eszmék kivivásáért továbbra is küzdeni kész.

Egyesüljünk, dolgozzunk vállaltva s alakítsuk meg a Kossuth-szobor bizottsá-

havannákat szív és úgy lovagol, mint a férfi. Majd megismered holnap.

Másnap csakonyan megismerkedtem az érdekes uriaszsonnyal. Külseje semmi feltűnőt nem mutatott. Kissé elhízott, duplatokás nő volt, ki egyedül lakott a fehérkestélyában, s keményen ráneba tudta tartani a eselédseget. Mikor a korridoron végimentünk, akkor is olyan harsány hangon vezényelt mint valami dandárpáncsnok.

— Szaladj te ökor, mondta, hogy a magyarádi hordót csapold meg.

Az ebédnél semmi egyéb tapasztalást nem tettem, mint hogy a háziasszonyom mesterien tudta az emberbe az ételtit belediktálni. Kéréssel, könyörgéssel, zsémbeléssel, s ha kellett veszélyes fenyegetéssel.

Az ebéd pompás volt, a társaság tűrhető, a borok vének és tüzesek. A báróné mindenkivel cím boráskodó hangon beszélt: s néha olyan fesztelen megjegyzéseket tett, hogy a kaszárnya frazeológiájában is helyet foglalhattak volna. Amel-

lett jóízűen tudott hallgatni és nagyokat kacagni középszerű elmésségeken.

As ebéd alatt, mely az esti órákba nyult bele, figyelmesen szemlélttem a termetes, szabadszáju bárónét, de egy mákszemnyi romantikns vonást sem tudtam benne felfedezni. És mégis, ez az aszszony sirkövet állítottatott magának életében . . . Kell, gondoltam, hogy valami regénye legyen. Nem is közönséges. Elhatároztam hogy mindenáron, ha kell apropo nélkül is, szóbahozom a fehér márvány-obeliszket. Ennek a révén megtudok valamit.

Ugyis történt. Este, mikor a verendára kimentünk rágyujtani, a báróné felvetette az obligát kérdést:

— Nos, hogy tetszik önnek ez a mi városunk.

— Elég esinos.

— Esinos? Talán piszkos?

— Pardon, báróné, az is, de a temetője gyönyörű helyen fekszik.

— Láttá?

— Igen. Hosszabban időztem benne. Szeretem a temetőket látogatni, olvasni a sírfeliratokat . . .

A báróné ravaszul mosolygott s nagyot fujt a szivarfüstből.

— Azt akarja mondani, hogy olvasta az én sírfeliratomat.

— Ugy van, olvastam.

— Nos, — kérdezte — mit szól hozzá?

Zavarban voltam. Nagyon hirtelen rontott rám a kérdéssel. Mielőtt válaszoltam volna, ő folytatta:

— Bolondnak talált . . .

— Boesánat, báróné . . .

— Lehet hogy igaza volt. De már miért ne lehetne nekem is bogaram hozzá olyan szelid, ártatlan természetű.

Aztán mintha elkomorodott volna, ledobta a szivart, s férfiasan egymásra rakta a lábát. Halkabban kezdett beszélni:

— Lássá, nekem kevés részem volt az élet örömeiből. Az a név, melyet huszonnyole esztendeig viseltem, tele van keserü emlékekkel. Az apám házánál épp úgy éltek, mint ahogy itt nálam. Vendégek jártak, mulattak. Az apám híres fiskális volt s nagy házat vitt. Az egész megye hozzánk járt. Egyetlen leány lévén, csaknem minden héten akadt kérőm. Már ter-

got. Egyesületek, magánosok! közös munkálkodása, lelkes kitartása itt is megtermi a gyümölcsét, mutassuk meg, hogy Bares és vidékének hazafias áldozatkész közönsége is megvalósítja amit kisebb községek már rég megtettek.

Jeszenszky Dezső.

A következő sorok közlésére kéretünk fel:

Tek. Szerkesztőség!

Folyó hó 10-én este 8 órakor havas esős időben köteleességem teljesítése végett Baresról Barestelepre kellett mennem. — Községünkben afrikai sötétség honolt; az utcai lámpák nem égtek. — A Dohány utcától a Templom-térig a gyalogjárón még nappal is óvatosan kell járnia az embernek, hogy testi egészségét ne veszélyeztesse; este pedig valósággal életét kockáztatja az, aki kimerészkedik az utcára pláne még ha a lámpák nem égnek, ami bizony — nagyitani nem akarok — majdnem minden második nap előfordul. Egyik napon a lámpa gyújtogató rug be s nem teljesíti a köteleességét, a másik napon nincs lámpaolaj — nem lehet megtölteni a lámpákat. — De ez csak Bareson van így; nem úgy Telepen, ott égnek a lámpák, — legalább is ezt tapasztaltam az említett napon. — A telepnek tán extrawust jár? Nem tudom, meglehet.

A közegei előljárárság sürgős intézkedését kérjük. Vagy égjenek a lámpák — ha már vannak, vagy ne.

Jelen soraimnak szives közzétételét kérve vagyok a t. Szerkesztőségnek teljes tisztelettel:

Egy baresi adófizető polgár.

H I R E K.

— **Gyászrovat.** Gruber György bolhói kántor-tanító fojyó hó 14-én Bolhón meghalt. Az elhunyt több éven át Barsson volt osztálytanító s a társadalomnak kedvelt tagja volt.

mészetesnek találtam, hogy az a fiatal ember, aki hozzánk beteszi a lábát, megkéri a kezemet. Nem is értem rá egyikbe vagy másikba beleszeretni, olyan sűrűn következtek egymásután. S ez így tartott három-négy esztendeig. Azzal az öntudattal ébredtem és feküdtem, hogy én vagyok a megyében a legjobb párti. Még a házas emberek is azon sopánkodtak, hogy nem vehetnek el. Pedig nem voltam szép. Ez a romokból is megítélheti.

Tiltakozó mozdulatot tettem.

— Csak hagyja barátom folytatta a báróné mikor huszéves voltam, akkor is azt hangsúlyozták, hogy kedves, okos vagyok, Szépnek csak a nagyon eladósdott fiúk mertek mondani. De az mellékes. Az apám, ki nagyralátó ember volt, Medeánszky Kázmér báróhoz adott feleségül. Az uram mint ulánus főhadnagy jött hozzánk. Szelid szöke fiu volt, rendkívül illedelmes, Nekem úgy tetszett hogy belém szeretett. Mert azt tudtam, hogy — ő is gazdag. Nos, a felesége lettem, s huszonkilenc esztendeig egy fukar, fővény ember rabszolgája voltam, mert az uramnak sem-

— **Szállhámos egyenruha - szabász.** A napokban K. E. baresi lakóshoz beállított egy Rabarics Remus nevezetű egyén és bemutatkozott, hogy Ő egy előkelő egyenruha szabász, aki Bareson letelepedni óhajtván, kéri K. E. urat, — hogy miután halottta, hogy többszöri háztulajdonos, — talán tudna neki lakást kiadni. K. E. urnál üres lakása lévén Rabaricsnak egy lakást kiadott. De Rabaricsnak főglalóra pénze nem volt, előveszi a tulajdonát képező posta tkpénztári betét könyvecskét, hol 1501 koronás összeg volt beírva, mely összeget Ő a zakány posta tkpénztárban fizetett be s miután másként is pénzre szüksége volt kért K. E. urtól 120 koronát azzal, hogy jöjjön vele a Bares „2. posta tkpénztárhoz s ott fölmond 300 koronáról oly formán, hogy ezen összeg K. E. ur címére fog jönni, mely összegből aztán levonhatja a 120 koronát és a többi pedig majd házbérbe számítja be. Megis történt. A jószívű K. E. ur a legszivesebben adott neki 120 koronát. Midőn a posta tkptár megtette ez ügyben a szükséges intézkedéseket, jön a távirati értesítés, hogy Rabarics Remus nevezetű egyénnek 1501 korona helyett — csak 1 korona betét összege van, tehát felmondott 300 korona ki nem utalható. A nevezett szállhámos a posta feljelentése folytán körözve van. Reméljük, hogy a mozgositott csendőrség e szállhámost rövidesen kézre keríti s a jószívű K. E. ur a jövendőbeli lakóját mielőbb viszont látja és a kölesönbe adott 120 koronája is birtokába kerül (?).

— **Bőrgyár.** Sárközy György főszolgabíró kezdeményezése folytán f. évi decz. hó 16-án d. u. 3 órakor Bareson a „Garni“ szálloda nagy termében előleges értekezletre a járásbeli grófok, földbirtokosok, kereskedők és bérlők, valamint a vidékről néhány gróf, bankos és bérlő hivatott meg. Az értekezlet célja: Bareson egy bőrgyár fellátása, szóval egy nagyobb szabású magyar ipar vállalat létesítése.

— **Parroljukk a mátyár ipárrt.** Ezzel a cifra jelmondattal hozza forgalomba a Halban und Damask bécsi cég kalapgyártmányait és perfidiáját, mellyel

árult mint magyar gyármány akarja feltüntetni, még azzal is tetézi, hogy a kalapok bélésére a magyar koronát is rányomja. — A szegedi rendőrség egy hozzá érkezett feljelentésre az ottani kereskedőknél vizsgálatot tartott és Szarvas J. József üzletében 70 kalapot foglalt le, továbbá fefoglalta a bécsi cég épen ott időző utazójának mintakollekcióját.

— **A baresi róm. kath. iskola növendékei** karácsonyi ünnepek alatt a múlt éveikhez hasonlóan pásztorjátékot adnak elő. Reméljük, hogy a szülők gyermekeik e mulatságos előadását, nagy számban fogják látogatni. Az előadások 25, 26, és 27-én délután kezdődnek. Műsor a jövő számban lesz olvasható.

— **Verékedés.** V. J. és B. S. baresi iparos mesterek, s egyuttal szomszédok is, a napokban összeszólalkoztak, és még tetlegességre is került a dolog úgy annyira, hogy egymáson kölesönösen súlyos testi sértést ejtettek.

— **Sikkasztás.** Enezel József darányi asztalosmester egy 16 éves német ajku fiut fogadott tanottnak. A fiu 2 napi ottléte után gazdájától 128 koronát elsikkasztott s megszökött. A vasuti állomáson azonban a csendőrök elfogták éppen midőn vonatra akart ülni, átadták a járásbírósnak.

— **Az uradalmi vásárjogok megvétele.** Gróf széchenyi Imréné uradalmi ügyésze értesítette Szigetvár várost, hogy a grófnő tulajdonát képező országos és hetivásár jogokat hajlandó 65,000 koronáért eladni.

— **Cimváltozás egy helyi érdekű vasutnál.** A Szigetvár—Kaposvári Helyi Érdekű Vasut megkereste a zágrábi máv. üzletvezetőséget, hogy a vasuti menetrendben eze a helyi érdekű vasutat, a törvénynek megfelelően Szigetvár—Kaposvári vasutnak nevezze s nem pedig mint eddig Kaposvár—szigetvári vasutnak.

— **Felakasztotta magát** Homokszentgyörgyön Bojtor János polgárember. Tettének okára nézve felvilágosítást nem hagyott hátra.

mi más hibája nem volt, mint végzetes fukarsága. Ezzel üldözött nap-napután az kétségbeesésbe. Még a falatot is sajnálta amit megettünk. A eselések gunyoltak, nevetek bennünket; az uri társaságok, amenyire lehetett, kerültek. Százszor ez is akartam tőle válni, de nem tehetem, mert szeretett. Csak úgy tudtam belőle valamit kivasalni, ha válópörrel fenyegettem. Olyankor kétségbeesett, sirt, s mikor egy-egy kalapot kellett vennie, hetekig buskomor volt utánna Bele is bolondult. Az örültek házába halt meg. Az volt az üldözési mániája, hogy a koldusok az utca-sarkon pénzt kérnek tőle. Pedig gazdag volt, s még sokkal gazdagabb lehetett volna, ha mértéktelen fukarságával tönkre nem teszi birtokát. Az ekevasra is sajnálta a pénzt s ha lehetett, nem fogadott nap-szamosokat, hogy ne kelljen őket fizetni.

A báróné arca egészen átpirult, mikor ezeket a szomorú emlékeket felsorolta. Felkelt s néhányszor fel s alájárt a verendán. A halántékát szoritotta össze a két kezével. Ismét hozzám jött.

— Látja, így töltöttem életem javát.

Mint Medeánszky báróné a legboldogtalnabb asszony voltam a világon. Nem akaróm ezt a nevet halálom után viselni. Érti? Azért csináltattam a sirkövet leányneveimmel.

Kis szünet után folytatta:

— Nem tudom, illik-e ez, de én érzem, hogy jogom van hozzá. Felsőhajtott.

— Ahhoz, hogy másképp kárpótoljam magamat, nem vagyok elég fiatal. Kár... Szivesen megtenném. Nem zsenéroznám magamat még egyszer férjhez menni... Egy cseppet sem...

A napihirek között olvastam, hogy özvegy Medeánszky Kázmérmé, született Véghez Katalin Nagy Bálint törvénytörvényeséki bírónak örök hűségét esküdött.

Lecsaptam az ujságot és felvettem a kérdést:

— Mi lesz a sirkövel?

Lucián.

— **Legolesőbb folyóirat.** Pár nap előtt jelent meg a fővárosban, Negyedi Béla és Schröder Hugó szerkesztésében „A jövő” című havi szemle első száma. Az izléses kiállítású, könyvalaku, folyóiratot művészi címlap díszíti. „A jövő” tartalma élénk és változatos. Többek között irtak bele: Szaboleska Mihály verset, Sziklay János tárcát, Petri Artur verset, Negyedi Béla tárcát. Azonkívül terjedelmes irodalmi, művészeti és közgazdasági rovat teszi tartalmassá a szemlét. „A Jövő” egész évi előfizetési ára csak 2 korona, mely beküldhető bélyegeken is, Egyes szám: 20 fillér. A legolesőbb magyar folyóirat méltán megérdemli az olvasó közönség érdeklődését. Mutatványszámokat kívánatra küld „A Jövő” kiadóhivatala: Budapest, VIII. Baross-tér 4. szám I. emelet.

— **Balatoni borárok.** Badaacsonyból írják: Boraink nagyon jól forrtak, kezdenek tisztulni csak hogy a sokkal éde sebb esemege fajokból sürt must ma is édes, sőt itt-ott forr is s így még mindig nem átlátszó. Boraink erősek szóval kifogás alig lehet ellenük, csak vevő kell, de bizony az öreg hegy országos nevéhez képest nem igen török magukat a vevők nagyban való eladás kevés, ez is leginkább belfogyasztásra. Steier osztrák kereskedőt nem is látunk, mint azelőtt, hogy ilyen időszakban a gyepük alja tele volt nagy henc-kocsikkal s egymásután raktár fel a nagy hordókat. Ez ma fehér holló Borok ára, a víz közelében 41—44 fillér literje; a hegy közepének déli részén 40—52 f, 1 K 10 f, 1 K. 20 f. Ó bor 80—92 f. Régi vagyis 3—4 éves esemegebor 1 K. 60 f, és 2 K.

CSARNOK.

Kaland.

A múlt év valamelyik napján egyik városban barátaim társaságában javában emelgettük a sörös kancsókat, midőn belépett hozzánk a város egyik kiváló andrissa s reám fogta, hogy egy szédelgő társaság tagját ismerte fel bennem. Barátaim és az én bizonyítgatásaimra t. i. hogy téved, midőn benem ismerő fel a csalóbanda kiküldöttjét, rá sem hederített, ha hivatalos pózba vágva magát erőszakhoz akart fordulni. Természetesen ez nem esett nyemre, tehát elhatároztam, hogy bemegyek szép szerivel az árgus-szemű kapitány elé, ha fogatot hozat e vendéglő elé.

Igy aztán be is értünk a kapitány szobájába, aki, mivel talán lenesésszeme volt egyszerűen rám fogta hogy homlokomon lenese van. Hiába kapálództam ellene a hivatalos ember homlokomra magyarázta a lenesét. De mivel nem volt, ráütettek egyet. No most ne hagy el Isten mi lesz ebből? A szigorú ember arca egyszerre csak barátságossá változott át s felkért illetve rám parancsolt hol egy ottani házba kell mennem, hogy egy asszonyval találkozom, a ki előtt hülyének kell tartanom magam. E küldetésért illetve küldetésem helyes befejezése után 500 koronát ígért. No nem baj! Én sem voltam soha szép asszonyok megvetője, hülye pedig tudok tenni néha, tehát megbarátkoztam ezzel a gondolattal, mert hát fájt a fogam az 500 koronáért.

Ugyanaz az andrisbátya elkísért abba a bizonyos házba. Bemegyek s egy tündér szép kis menyecske-re találtam egyedül terített asztal mellett. No ez jó lett volna, de most hülyének lenni. Nagy feladat volt az, különösen, mikor a szépséges angyal a nyakamba ugrott, össze visszaesőkölt s asztalhoz ültetett. Ilyenkor legyen az ember hülye. Pláne, mikor az ölembe ült, megis feledkeztem a kapitány parancsáról, azonnal egymásutánba mondottam el a szerelmi vallomás betanult részeit, de a feléig sem jutottam, mikor egy őszülő alacsony férfi kezében puskával a szobába nyíló másik ajtón betoppant. Összerült a torkom. Eszembe jutott a kapitány parancsa: „fiam aztán hülye légy”. A kis emberke rám ordított: „Mit keressz itt te szoknyahős,” így meg amugy csalom meg őt feleségével, s folytonosan: lelővéssel fenyegetett.

Erre a kis menyecske védelmemre kelt s beszélte a férfinak, illetve férjének, hogy én az ő hülye unokaöccse vagyok, mire az csakugyan visszatért a szobájába s ott hagyva engem a ki a remegéstől alig tudtam szóhoz jutni. De nem akatva többet a jóból köszöntöttem az angyalt s visszatértem a Kapitányhoz. Ennek elbeszélve a történetet 500 koronával boldogan siettem társaim körébe, a kik huráh kiállással fogadtak, hogy semmi bajom nem történt. Ily hamar s ily kalanddal 500 koronát nyerni egy lenesével szeretnék mindennap, ha puszka nem volna.

Nem tudom még ma sem elgondolni, hogy mit akart a kapitány azzal a kalandommal, a miért fizetett oly készséggel 500 koronát.

Barátaimhoz visszatérve természetesen multságunk nagyobb arányban folyt. Sört pezsgő követet reggel 4 óráig, amikor is fizetni akarván, zsebenbe nyulok s nincs meg az ötszáz forint. De most mi lesz velem. A contó kitétt 200 forint körül. Kidobnak bennünket, nem tudom elviselni a szégyent, a mi ezután engem ér. S amint nézem barátaim kétségbeeset arcát, kiveszem kezemet a zsebenből s mi történt: beleütöm a karomat a falba és én . . . én . . . felébredek.

Egy fiatal

rőfös-segéd

Kerestetik, aki a magyar, német- és horvátnyelvet beszéli, december 15-iki belépésre.

Ajánlatok küldendők:

Fuchs Lipót és Társa
Szlatina (Slavonia.)

Egy jó házból való, 15—16 év körüli fiu tanoncnak felvétetik egy előkelő barcsi vendéglőbe.

Cím a kiadóhivatalban.

— **Dohány beváltás.** Az idei dohány termés beváltása folyó évi december 17-én veszi kezdetét. Az idei természettel gazdáink dacára a sok ellem csapásnak, jégverés, túl sok eső etc. nagyon meglehetnek elégedve. Ezt leginkább bizonyítja az a tény, hogy a Kincstár épületebe ez évben a nagy termést nem képesek befogadni. Helyszüke miatt Fuchs Adolf baresi kereskedő gabona raktárát bérelte ki a Kincstár, — hol a dohány termés egy részét beváltani és elhelyezni fogja.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs
újabb a

Réthy-féle

pemetefü **cukorkánál**

Vásárlásnál azonban vigyázzunk
és határozottan RÉTHY-félét kérjünk,
mivel sck hasznatlan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét

fogadjunk el!

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy „Korona”-vendéglőt f. évi december 15-én látvettem s azt a mai kor igényeinek teljesen megfelelően berendeztem. Minekután jó konyhát és kifogástalan jóízű borokat állítva, igyekezni fogok a legkényesebb igényeket is teljes megelégedésre kiszolgálni.

A nagyközönség jóakaratu támogatását ez uton is kérve, vagyok

tisztelettel
SKERGULA FERENC
vendéglős.

Kronsteiner Károly Bécs, III. I.,
cs. és kir. szab. Hauptstrasse 120.
M. kir. szab.

Homlokzat-festékek.

Viharmentes. Mészben oldható, épületek mázolására. 49 árnyalatban kilója 24 fillértől feljebb

1 kiló elegendő 10 négyszögméternek kétszeri mázolására.

Mosható mázolások.

ugymint zománcz, homlokzaffesték, száraz és lapidon-festék, pépnemű 50 árnyalatban, vízben mosható, egyszeri bevonásra fed, színét nem hagyja.

Költségár négyszögméterenkint 5 f. Meglepő siker. Kimerítő prospekusok és mintalapok ingyen és bérmentve.

Végbél-, Aranyér-, Cukor-betegeknek,

gyermekágyasoknak és csecsemőknek nélkülözhetetlen. Minden tisztaságot szerető embernek feltétlen szükséges a „ZÉRO” használata, mert abszolút tiszta és kellemes érzést nyújt.

Meggátol minden horzsolást és infekciót. Használatban olcsóbb a papírnál. Kapható mindenütt. „ZÉRO” szabadalmazott vattaárugyár. Telefon 87-52. BUDAPEST. Telefon 87-52 VII. RÓZSA UTCA 45

Nincs szebb, olcsóbb és kedvesebb ajándék mint egy

Beszélő-gép!

KAPHATÓ:
Edison Phonograph 5 frt.
Gramophon 6 müdarabbal 12 frt. 50 krtól.
Automata 35 frtól följobb.
Hengerek és lemezek óriási választékban

Több ezer új fölvétel ének és zenében! Használt lemezeket veszek, vagy újakra becserélek.

Képes árjegyzék külön-külön a fenti cikkekrol ingyen és bérmentve.

Magyarország legolcsóbb beszerzési forrása.

Toth József Gramophon nagy kereskedő
SZEGED,
Könyök-utca 3 1. szám.

A háziasszony gondoskodásán mulik a család üdve, boldogsága!

A Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé

Kathreiner előállítási módszere révén kellemes ízű, az egészséget előmozdító és olcsó, ez által a legmegbecsülhetetlenebb előnyöket nyújtja minden háztartásnak!

Minden vásárlásnál hangsúlyozzuk kifejezetten a Kathreiner nevet és csak eredeti csomagokat kérjünk Kneipp páter védjeggyel!

Ó jaj!
megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés rekedtség és elnyálksodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái
az étvágyat nem rontják és kitünő izüek.

Éljen!

Doboza 1 kor. 2 kor. Egger mellpasztilla csak hamar meggyógyított
PRÓBA DOBOZ 50 fillér.

fő- és szétküldési raktár:

„N Á D O R” gyógyszertár
Budapest, VI., Váci-körut 17.

Kapható:

Bács: **Kohut Samuel.**
Bácstelep: **Szőnyi Richárd.**
Szigetvár: **Salamon György örökösei.**
Visy Sándor gyógyszertraktban.

9-26

URI SZABÓ

Értesítés.

Van szerenésém a n. é. közönség becses tudomására hozni hogy az üzletem kibővítése céljából országutca 39 sz. alatti házamból országut u. 44. sz. házamba (Homann órás mellett)

á t k ö l t ő z k ö d t e m

a hol mindenféle szakmámba vágó u. m. nri téli kabátok felöltők, bel és külföldi szövetekből öltözeteket és gyermekruháknak azonnali elkészítését a legjutányosabb árakban elfogadom.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. Kérem a n. é. közönség szives pártfogását.

Tisztelettel
Schlichter József
uri szabó.

OLCSÓ SZABÓ

SZIVESKEDJÉK ELOLVASNI!

A küszöbön levő karácsony és újév alkalmyszerűvé teszi, hogy
Uraságod idejekorán fedezze

alkalmi és meglepetési ajándéku

*főülte csinos, izléses levelező-lap albumok-,
emlékkönyvek-, doboz-levelepapírok, monog-
rammok és toleite cikkek,*

valamint karácsonyfa díszítések és újévi ajándékokból

beálló szükségletét, amit ez alkalomra legolcsóbb árra leszállítottam.

Névjegyek legfinomabb kartonból legcsinosabb kivitelben **100** névjegy borítékkal együtt

csak 1 korona 60 fillérért kaphatók :

SZILÁGYI GYÖRGY

könyvnyomda-, könyvkötészet-, könyv- és papirkereskedésében

Bácsstelep.

Karácsonyi és újévi ajándéktárgyak

briliáns és drágakő-ékszerek, arany uri, női óra
és óraláncok, aranygyűrűk és fülbevalók, zseb-
és falórak, valódi és chinaezüst dísz tárgyak és
evőeszközök

a legnagyobb választékban és a legmegbízhatóbban
szerezhető be

Fischer és Polgár

ékszer-üzletében

PÉCS, Széchényi-tér

Takarékpénztári palota.

Mindennemű javításokat saját műhelyünkben igen jutányosan
készítünk

2-3

Szemüvegek és orrszorítók orvosi recept szerint is a legjobb
kristályüvegből.

Hő- és légsúlymérők, az összes optikai cikkek nagyválasztékú
raktára.